

1.3 Formålet med skattekontoen

Det primære formål med skattekontoen er at lette og forenkle administrationen af betalinger til og fra told- og skatteforvaltningen for både virksomhederne og myndighederne. Efter gældende regler afregnes og registreres indbetalinger til told- og skatteforvaltningen på en række forskellige konti og i en række forskellige it-systemer i told- og skatteforvaltningen. Indbetalingerne betragtes således som adskilte forløb, hvilket betyder, at det kan være vanskeligt at danne sig et samlet overblik over den enkelte virksomheds mellemværende med told- og skatteforvaltningen.

Herudover betyder det eksisterende opkrævnings-system, at der bruges betydelige ressourcer på korrekt placering af fejlbehæftede beløb eller beløb, hvor det ikke er angivet, hvad beløbet skal dække.

Med indførelsen af skattekontoen vil alle betalinger til og fra told- og skatteforvaltningen blive registreret og afregnet via skattekontoen. I praksis vil virksomhederne således fremover kun skulle indbetale skyldige beløb til én og samme konto (skattekontoen). På skattekontoen indgår også de beløb, som virksomhederne har til gode fra told- og skatteforvaltningen, som f.eks. negativ moms, eventuelt tilbagebetaling af tidligere indbetalte afgifter eller andre efter- eller tilbagebetalingsbeløb, som virksomheden måtte have krav på.

Med skattekontoen indføres et »saldoprincip«, som er sammenlignelig med det, man kender fra en bankkonto. Indbetalinger og udbetalinger vil automatisk blive modregnet hinanden og det udvisende, som kontoen har, kan således – i lighed med en bankkonto – være negativt (debetsaldo) eller positivt (kreditsaldo). Enhver indbetaling til told- og skatteforvaltningen vil således i overensstemmelse med saldosystemet indgå på skattekontoen, og blive anvendt til dækning af en eventuel debetsaldo.

Virksomhederne skal naturligvis fortsat til brug for opgørelsen af told- og skatteforvaltningens krav mod virksomheden - og omvendt - indgive angivelser for A-skat, moms, told og afgifter mv. efter de regler, der findes herom i opkrævningsloven samt i de enkelte skatte- og afgiftslove. Med indførelsen af saldoprincippet vil der imidlertid (generelt) ikke længere være behov for - eller krav om - at virksomhederne angiver, hvad en given *indbetaling* skal dække, f.eks. moms, punktafgifter eller lignende. Med indførelsen af saldoprincippet anvendes en indbetaling altid til dækning af en eventuel debetsaldo. Indbetalingen afskrives altid på det/de krav med den ældste forfaldsdato.

At alle ind- og udbetalinger indbetales henholdsvis afregnes – og registreres – samlet via skattekontoen betyder, at virksomhederne nemt og hurtigt - via on-

line-adgang til skattekontoen - på et hvilket som helst tidspunkt vil kunne få et overblik over, hvad deres samlede mellemværende med told- og skatteforvaltningen er.

Gennemførelsen af skattekontoen vil således medføre en forenklet håndtering af ind- og udbetalinger til told- og skatteforvaltningen, som vil lette administrationen heraf for både virksomhederne og told- og skatteforvaltningen.

I Sverige har man siden 1998 haft en skattekonto (»skattekontot«). Den svenske ordning er gradvist blevet udbygget, og er i dag betydelig mere omfattende end den foreslåede danske ordning. I Sverige er både virksomhedernes og borgernes betalinger til/fra skattemyndighederne omfattet af ordningen. I mindre omfang er også andre offentlige krav omfattet af ordningen, og på længere sigt er det hensigten, at yderligere offentlige krav skal være omfattet heraf.

Den foreslåede danske skattekontoordning var oprindelig også tænkt som en betalingsordning, der skulle omfatte samtlige krav til det offentlige. Det er imidlertid vurderingen, at det vil være for omfattende på én gang at etablere en ordning, hvori samtlige indbetalinger indgår.

2. Gældende ret

Som anført er de materielle regler om opkrævning i vidt omfang - for virksomhederne - blevet harmoniseret som følge af vedtagelsen af opkrævningsloven, hvilket betyder, at reglerne om angivelses- og betalingsfrister, morarentesatser, gebyrsatser, udbetaling af negative tilsvær, klage og straf og i et vist omfang sikkerhedsstillelse er identiske for en række relevante skatte- og afgiftslove. En fuldstændig harmonisering er der dog ikke tale om, og der er således fortsat en række afvigelser i de enkelte love, særlig for så vidt angår betalingsfrister, morarentesatser, gebyrer og sikkerhedsstillelse.

Den praktiske administration af virksomhedernes betaling håndteres fortsat helt individuelt. Virksomhederne indbetaler således A-skat til én konto, moms til en anden konto, punktafgifter til en tredje konto osv., og angivelser og betalinger for henholdsvis A-skat, moms, punktafgifter mv. håndteres af told- og skatteforvaltningen som adskilte forløb og af forskellige systemer.

På udbetalingssiden er der derimod med vedtagelsen af nemkonto sket en forenkling.

At indbetalingerne fortsat håndteres individuelt betyder, at det ikke umiddelbart er muligt at gøre en virksomheds samlede mellemværende med told- og skatteforvaltningen op, uden at der skal trækkes op-